

2. Könige 6

Septuaginta (LXX)

- 1 καὶ εἶπον οἱ νίοὶ τῶν προφητῶν πρὸς ελισαιε ἵδοὺ δὴ ὁ τόπος ἐνῷ ἡμεῖς οἰκοῦμεν ἐνώπιόν σου στενὸς ἀφ' ἡμῶν
- 2 πορευθῶμεν δὴ ἔως τοῦ ιορδάνου καὶ λάβωμεν ἐκεῖθεν ἀνὴρ εἷς δοκὸν μίαν καὶ ποιήσωμεν ἑαυτοῖς ἐκεῖ τοῦ οἰκεῖν ἐκεῖ
- καὶ εἶπεν δεῦτε
- 3 καὶ εἶπεν ὁ εἷς ἐπιεικέως δεῦρο μετὰ τῶν δούλων σου καὶ εἶπεν ἐγὼ πορεύσομαι
- 4 καὶ ἐπορεύθη μετ' αὐτῶν καὶ ἥλθον εἰς τὸν ιορδάνην καὶ ἔτεμνον τὰ ἔνδυα
- 5 καὶ ἵδοὺ ὁ εἷς καταβάλλων τὴν δοκόν καὶ τὸ σιδήριον ἐξέπεσεν εἰς τὸ ὕδωρ καὶ ἐβόησεν ὃ κύριε καὶ αὐτὸς κεχρημένον
- 6 καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ποῦ ἔπεσεν καὶ ἔδειξεν αὐτῷ τὸν τόπον καὶ ἀπέκνισεν ἔνδυον καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ καὶ
- ἐπεπόλασεν τὸ σιδήριον
- 7 καὶ εἶπεν ὕψωσον σαυτῷ καὶ ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν αὐτό
- 8 καὶ βασιλεὺς συρίας ἦν πολεμῶν ἐν ισραὴλ καὶ ἐβουλεύσατο πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ λέγων εἰς τὸν τόπον τόνδε τινὰ
- ελμῶνι παρεμβαλῶ
- 9 καὶ ἀπέστειλεν ελισαιε πρὸς τὸν βασιλέα ισραὴλ λέγων φύλαξαι μὴ παρελθεῖν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ὅτι ἐκεῖ συρία
- κέκρυπται
- 10 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ισραὴλ εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπεν αὐτῷ ελισαιε καὶ ἐφυλάξατο ἐκεῖθεν οὐ μίαν οὐδὲ δύο
- 11 καὶ ἐξεκινήθη ἡ ψυχὴ βασιλέως συρίας περὶ τοῦ λόγου τούτου καὶ ἐκάλεσεν τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς
- οὐκ ἀναγγελεῖτέ μοι τίς προδίδωσίν με βασιλεῖ ισραὴλ
- 12 καὶ εἶπεν εἷς τῶν παιδῶν αὐτοῦ οὐχὶ κύριέ μου βασιλεὺς ὅτι ελισαιε ὁ προφήτης ὁ ἐν ισραὴλ ἀναγγέλλει τῷ βασιλεῖ
- ισραὴλ πάντας τοὺς λόγους οὓς ἐὰν λαλήσῃς ἐν τῷ ταμιεύῳ τοῦ κοιτῶνός σου
- 13 καὶ εἶπεν δεῦτε ἴδετε ποῦ οὗτος καὶ ἀποστείλας λήμψομαι αὐτὸν καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ λέγοντες ἵδοὺ ἐν δωθαῖμ
- 14 καὶ ἀπέστειλεν ἐκεῖ ἵππον καὶ ἄρμα καὶ δύναμιν βαρεῖαν καὶ ἥλθον νυκτὸς καὶ περιεκύλωσαν τὴν πόλιν
- 15 καὶ ὥρθησεν ὁ λειτουργὸς ελισαιε ἀναστῆναι καὶ ἐξῆλθεν καὶ ἵδοὺ δύναμις κυκλοῦσα τὴν πόλιν καὶ ἵππος καὶ ἄρμα
- καὶ εἶπεν τὸ παιδάριον πρὸς αὐτόν ὃ κύριε πᾶς ποιήσωμεν
- 16 καὶ εἶπεν ελισαιε μὴ φοβοῦ ὅτι πλείους οἱ μεθ' ἡμῶν ὑπὲρ τοὺς μετ' αὐτῶν
- 17 καὶ προσεύξατο ελισαιε καὶ εἶπεν κύριε διάνοιξον τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ παιδαρίου καὶ ἵδετω καὶ διήνοιξεν κύριος
- τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδεν καὶ ἵδοὺ τὸ ὅρος πλῆρες ἵππων καὶ ἄρμα πυρὸς περιεκύλω ελισαιε

18 καὶ κατέβησαν πρὸς αὐτὸν καὶ προσηγένετο εἰς τὸν κύριον καὶ εἶπεν πάταξον δὴ τοῦτο τὸ ἔθνος ἀορασίᾳ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἀορασίᾳ κατὰ τὸ ῥῆμα εἰς τὸν κύριον

19 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸν κύριον οὐχ αὕτη ἡ πόλις καὶ αὕτη ἡ ὁδός δεῦτε δόπισω μου καὶ ἀπάξω ὑμᾶς πρὸς τὸν ἄνδρα ὃν ζητεῖτε καὶ ἀπήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸν κύριον

20 καὶ ἐγένετο ὡς εἰσῆλθον εἰς τὸν κύριον αὐτοὺς εἰς τὸν κύριον δὴ τοῦτο τὸν ἄνδρα ὃν διήνοιξεν καὶ ἀπήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸν κύριον

21 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ισραὴλ ὡς εἶδεν αὐτοὺς εἰς τὸν κύριον πατάξας πατάξω πάτερ

22 καὶ εἶπεν οὐ πατάξεις εἰς μὴ οὓς ἡχμαλώτευσας ἐν ῥομφαίᾳ σου καὶ τόξῳ σου σὺ τύπτεις παράθες ἄρτους καὶ ὕδωρ ἐνώπιον αὐτῶν καὶ φαγέτωσαν καὶ πιέτωσαν καὶ ἀπελθέτωσαν πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν

23 καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς παράθεσιν μεγάλην καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ ἀπέστειλεν αὐτούς καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν καὶ οὐ προσέθεντο ἔτι μονόζωνοι συρίας τοῦ ἐλθεῖν εἰς γῆν Ισραὴλ

24 καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἤθροισεν υἱὸς αδερφὸς βασιλεὺς συρίας πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν αὐτοῦ καὶ ἀνέβη καὶ περιεκάθισεν σαμάρειαν

25 καὶ ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐν σαμάρειᾳ καὶ ἴδου περιεκάθηντο ἐπ' αὐτήν ἔως οὗ ἐγενήθη κεφαλὴ ὅνου πεντήκοντα σίκλων ἀργυρίου καὶ τέταρτον τοῦ κάβου κόπρου περιστερῶν πέντε σίκλων ἀργυρίου

26 καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς Ισραὴλ διαπορευόμενος ἐπὶ τοῦ τείχους καὶ γυνὴ ἐβόησεν πρὸς αὐτὸν λέγουσα σῶσον κύριε βασιλεὺς

27 καὶ εἶπεν αὐτῇ μή σε σώσαι κύριος πόθεν σώσω σε μὴ ἀπὸ τῆς ἄλωνος ἢ ἀπὸ τῆς ληνοῦ

28 καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς τί ἐστίν σοι καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ αὕτη εἶπεν πρός με δὸς τὸν υἱόν σου καὶ φαγόμεθα αὐτὸν σήμερον καὶ τὸν υἱόν μου καὶ φαγόμεθα αὐτὸν αὔριον

29 καὶ ἤψήσαμεν τὸν υἱόν μου καὶ ἐφάγομεν αὐτὸν καὶ εἶπον πρὸς αὐτὴν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ δὸς τὸν υἱόν σου καὶ φάγωμεν αὐτὸν καὶ ἔκρυψεν τὸν υἱόν αὐτῆς

30 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ισραὴλ τὸν λόγον τῆς γυναικός διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ αὐτὸς διεπορεύετο ἐπὶ τοῦ τείχους καὶ εἶδεν ὁ λαός τὸν σάκκον ἐπὶ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ ἔσωθεν

31 καὶ εἶπεν τάδε πουήσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθείη εἰς στίσεται ἡ κεφαλὴ εἰς τὸν κύριον αὐτῷ σήμερον

32 καὶ εἰσαγεῖτο ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἐκάθηντο μετ' αὐτοῦ καὶ ἀπέστειλεν ἄνδρα πρὸ προσώπου αὐτοῦ πρὶν ἐλθεῖν τὸν ἄγγελον πρὸς αὐτὸν καὶ αὐτὸς εἶπεν πρὸς τὸν πρεσβυτέρον εἰς οἴδατε ὅτι ἀπέστειλεν ὁ υἱὸς τοῦ φονευτοῦ οὗτος ἀφελεῖν τὴν κεφαλήν μου ἵδετε ὡς ἀνὴλθῃ ὁ ἄγγελος ἀποκλείσατε τὴν θύραν καὶ παραθλίψατε αὐτὸν ἐν τῇ θύρᾳ οὐχὶ φωνὴ τῶν ποδῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ κατόπισθεν αὐτοῦ

33 ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος μετ' αὐτῶν καὶ ἴδου ἄγγελος κατέβη πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν ἴδου αὕτη ἡ κακία παρὰ κυρίου τί ὑπομείνω τῷ κυρίῳ ἔτι